

افغانستان آزاد – آزاد افغانستان

AA-AA

چو کشور نباشد تن من مباد
همه سر به سر تن به کشتن دهیم

بدین بوم و بر زنده یک تن مباد
از آن به که کشور به دشمن دهیم

www.afgazad.com

afgazad@gmail.com

Political

سیاسی

آناتولی کوشکین* (Anatoly KOSHKIN)

ا.م. شیری

۲۶ سپتمبر ۲۰۲۲

آیا امریکا قادر است چین را شکست بدهد؟

«ممکن است امریکا به وضعیت وخیم گرفتار شود»

هال برنرز، یکی از نویسندگان کتاب «منطقه خطر، درگیری آتی با چین»، در مقاله منتشره خود در بلومبرگ، ادعا می‌کند که جسارت جوزف بایدن، رئیس‌جمهور ایالات متحده مبنی بر آمادگی نیروهای مسلح امریکا برای مبارزه با چین بر سر تایوان امروز توسط پایگاه تولیدی لازم برای این کار پشتیبانی نمی‌شود. در آن مقاله آمده است: «درگیری در اوکراین نشان می‌دهد که ارتش امریکا برای جنگ با چین آماده نیست».

نویسنده، مقاله خود را با یادآوری این جمله معروف بیسمارک آغاز می‌کند: «بهتر است همیشه از جنگ‌های دیگران درس‌های مهم فراگیریم، نه از جنگ‌های خود! فقط احمق‌ها از تجربیات خود می‌آموزند. افراد باهوش از تجربیات دیگران می‌آموزند».

واضح است که نویسنده مقاله به منظور راهنمایی ایالات متحده در جهت فراگیری درس‌های مهم از درگیری مسلحانه در اوکراین و همچنین از تجربه خود امریکا در طول جنگ جهانی دوم به سخن بیسمارک استناد کرده است. برنرز هشدار می‌دهد: «اگر امریکا بخواهد در جنگ احتمالی با قدرت‌های بزرگ پیروز شود که ممکن است طی چند سال آینده با چین آغاز گردد، بهتر است از هم اکنون به طور جدی به تسلیح مجدد ارتش خود دست بزند».

نویسنده مقاله در این که درگیری مسلحانه بین ایالات متحده و چین دیر یا زود رخ خواهد داد، تردید ندارد. سؤال فقط این است که این اتفاق چه زمانی ممکن است بیفتد. برنرز خاطرنشان می‌سازد، که بحران ناشی از سفر نانسو پلوسی به تایوان و پاسخ بیجینگ به آن در قامت نمایش بزرگترین قدرت در غرب اقیانوس آرام در یک ربع قرن گذشته، بسیاری

از رهبران ایالات متحده را به این نتیجه‌گیری هولناک واداشت که زمان شمارش معکوس برای شروع درگیری فرارسیده است.

جیک سالیوان، مشاور امنیت ملی، در باره «خطر واقعی» حمله چین به تایوان سخن گفت و **آوریل هاینس**، مدیر اطلاعات ملی، این تهدید را «حاد» خواند. پنتاگون نیز بر اساس برآوردهای خودش می‌گوید، که تهاجم می‌تواند در کمتر از دو سال دیگر آغاز شود.

واشنگتن معتقد است که احتمال دارد بیجینگ در سه تا پنج سال آینده به زور علیه تایوان متوسل شود، «و این ممکن است زمانی اتفاق بیفتد که رئیس جمهور **شی جین پینگ** مطمئن شود که ارتش آزادیبخش خلق چین که به سرعت در حال مدرن شدن است، خواه با یک حمله نظامی، خواه از طریق محاصره، قادر به پیروزی باشد؛ سؤال دیگر این است که آیا ایالات متحده برای خارج کردن قطار از ریل، رویکردی که بسیاری از مقامات امریکائی آن را به وضوح می‌بینند، آماده است».

بازی‌های جنگی «جعبه ماسه» نشان می‌دهد که ایالات متحده می‌تواند جنگ را برای حمایت از تایوان آغاز کند. بلومبرگ خاطر نشان می‌کند: «اما هم از نظر نیروی انسانی و هم به لحاظ تجهیزات نظامی متحمل هزینه‌های بسیار بالائی خواهد شد. شرایط مساعد کمتر، به پیروزی چین منجر می‌شود. البته، هیچ کس واقعاً نمی‌داند، که چه اتفاقی خواهد افتاد. درگیری در اوکراین نشان داد که انگیزه، کیفیت‌های رهبری و سایر ظرافت‌های ناملموس از اهمیت بالائی برخوردار هستند. این جنگ همچنین نشان می‌دهد که صرفنظر از مشکلات دستیابی به ابزارهای پیروزی و جلب متحدان، فقط جبران خساراتی که در همان ابتدای درگیری با چین متحمل می‌شود، برای ایالات متحده امریکا بسیار دشوار خواهد بود.

اگر ایالات متحده مستقیماً درگیر یک جنگ جدی بشود، نمی‌تواند سلاح‌های مدرن در اختیار متحدان و واشنگتن، از جمله، اوکراین قرار دهد. بنابراین، ناچار از اعتراف می‌شود، که «برای ائتلاف دنیای آزاد (ناتو) به فرماندهی ابرقدرت جهانی بسیار دشوار است که تمام نیازهای دولت کی‌یف را بدون تخلیه ذخایر تسلیحاتی خود برآورده کند. بر اساس اطلاعات موجود، در اولین-نامیدانه‌ترین هفته خصومت‌ها، ایالات متحده یک سوم از موجودی انبار راکت‌های ضد تانک جاولین خود را به اوکراین فرستاد. ممکن است سال‌ها طول بکشد تا واشنگتن و سایر کشورها زرادخانه خود را دوباره پر کنند».

در همین حال، به صراحت گفته می‌شود که درگیری در اوکراین «علائم هشداردهنده مبنی بر این می‌فرستد که در صورت وارد شدن به جنگ با چین، تأمین همه نیازمندی‌های سربازان امریکائی دشوار خواهد بود». زیرا در صورت جنگ با چین، «نیروهای امریکائی مقادیر زیادی راکت، اژدر، بمب‌های دقیق و سایر دستگاه‌های تسلیحاتی را که ذخایر آن‌ها محدود است، برای جلوگیری از تهاجم چین مصرف خواهند کرد... به تناسب ادامه درگیری، تلفات افزایش خواهد یافت و شکی نیست که جنگ ادامه خواهد یافت، زیرا هیچ یک از طرفین نمی‌خواهند شکست در نبرد برای تسلط بر مهم‌ترین منطقه ستراتیژیک و اقتصادی جهان را بپذیرند».

برندز در پاسخ به کسانی که معتقدند ایالات متحده می‌تواند اقتصاد کشور را مانند دوره جنگ جهانی دوم به سرعت به روی ریل جنگی منتقل کند، یادآور می‌شود که ایالات متحده برای تولید انبوه سلاح و تجهیزات نظامی سال‌ها وقت صرف کرد- تا آخر سال ۱۹۴۳ و حتی ۱۹۴۴: «غلبه بر تنگناها، رفع کمبود مواد خام، تغییر جهت صنایع از تولید غیرنظامی به تولید نظامی، ساخت تانک و بمب، زمان برد... با این حال، ایالات متحده تنها به دلیل داشتن یک اقتصاد عصر صنعتی با تولید انبوه که برای تولید تجهیزات جنگ جهانی مناسب بود، توانست به طور مؤثر بسیج شود. علاوه

بر این، این اقتصاد توانائی عظیمی داشت که توانست به سرعت از آن بهره‌برداری کند. زیرا بسیاری از کارگران به دلیل تعطیلی مؤسسات پس از رکود بزرگ، بیکار شده بودند».

نویسنده مقاله فرق بزرگ میان زمان ما و دوران جنگ جهانی دوم را به وضوح می‌بیند. این فرض که در صورت وقوع جنگ، امریکا می‌تواند بدون مشکل در عرصه تولید، از دشمنان خود پیشی بگیرد، یک اشتباه بزرگ است. چین کارخانه جهان است. بیجینگ در زمینه کشتی‌سازی تقریباً سه برابر برتری دارد و معلوم است که طرفین در مرحله اولیه جنگ، تعداد زیادی کشتی از دست خواهند داد. برآورد نوا سمیت، اقتصاددان یادآوری می‌شود: «روسیه به تنهایی نمی‌تواند تجهیزات نظامی کافی برای درگیری موضعی طولانی مدت با اروپا تولید کند. اما چین در صورت وقوع جنگ جهانی علیه دنیای دموکراتیک (ناتو)، می‌تواند به اندازه کافی تسلیحات نظامی هم برای خود و هم برای روسیه تولید کند».

باید اذعان کرد، که «امروز پایگاه نظامی-صنعتی ایالات متحده بسیار ضعیف‌تر از قبل شده است». از زمان پایان جنگ سرد، تعداد پیمانکاران اصلی دفاعی در امریکا بشدت کاهش یافته است و اکنون افزایش سریع تولید در صورت بروز بحران برای پنتاگون بسیار دشوارتر است. امریکا حتی از ابتدائی‌ترین ابزارها، مانند ابزارآلات ماشینی و نیروی کار آموزش‌دیده لازم برای بسیج صنایع در زمان جنگ بی‌بهره است. مارک کانسیان از مرکز مطالعات ستراتیژیک و بین‌المللی (CSIS) می‌نویسد: «بنیه نظامی-صنعتی امریکا برای بهره‌وری در زمان صلح طراحی شده است، نه برای تولید انبوه در زمان جنگ. زیرا، هزینه حفظ ظرفیت استفاده نشده برای تأمین ملزومات بسیج سنگین است».

نویسنده مقاله در بلومبرگ نتیجه‌گیری می‌کند: «در نتیجه، امریکا می‌تواند پس از چند ماه یا حتی چند هفته بعد از آغاز جنگ، به وضعیت وخیمی گرفتار شود. تأمین مجدد مهمات دوربرد هدایت شونده، که برای حمله به کشتی‌های چینی در آب‌های اطراف تایوان لازم است، برای آن بسیار دشوار خواهد بود. این مهمات مطمئناً توسط راکت‌های ضد کشتی و دستگاه‌های دفاع هوایی چین منهدم خواهند شد. در صورت تلفات سنگین کشتی‌ها و هواپیماها، انجام یک جنگ طولانی مدت در غرب اقیانوس آرام دشوار خواهد بود. و حتی اگر واشنگتن پیروز شود، نیروهای مسلح امریکا به دلیل این تلفات، سال‌ها توان رزمی خود را از دست خواهند داد».

برندز هشدار می‌دهد، که اگر ایالات متحده امریکا موضع صبر و انتظار اتخاذ کند و به طور جدی برای درگیری با چین آماده نشود، دیگر خیلی دیر خواهد شد. او در پایان می‌نویسد: «چین مرتکب چنین اشتباهاتی نمی‌شود. رسانه‌های تبلیغاتی بیجینگ در این باره تهدیدهای ترسناکی می‌کنند، که در صورت وقوع درگیری، چه بر سر دشمنان چین، بر سر کارخانه‌های کشتی‌سازی و دیگر کارخانه‌های آن که با سرعتی سرسام‌آور در حال ساخت کشتی‌های جنگی و تولید مهمات هستند، خواهد آمد. آیا زرادخانه دموکراسی کامل خواهد بود؟»

۳ مهر-میزان ۱۴۰۱

<https://www.fondsk.ru/news/2022/09/20/hvatit-li-u-ameriki-sil-pobedit-kitaj-57232.html>

* - صدر شورای علمی انجمن تاریخی-نظامی روسیه، دکترای علوم تاریخ، استاد مؤسسه کشورهای شرق